

Byfjellsgrensen.

Begrepet byfjellsgrense er en parallell til begrepet markagrense i Oslo. I Bergen ble begrepet tatt i bruk i forbindelse med vedtak av plan for sentrale byfjell (2000) og er nå etter hvert godt kjent i Bergen. Vedtatt byfjellsgrense for sentrale byfjell (2000) og byfjellene vest (2005) er innarbeidet i gjeldende kommuneplans arealdel.

Byfjellsgrensen er:

- Grensen mellom byfjellsområdene og byggesonen (øvrige arealbruksområder).
- Avgrensing av byfjellsområdenes forvaltningsområde.

Ved fastsetting av byfjellsgrensen tas i tillegg følgende forhold i betraktning:

- Eiendomsgrenser nær gjeldende LNF-grense (bebygde eiendommer i randsonen ligger vanligvis utenfor byfjellsgrense).
- Markslagsdata fra digitalt markslagskart (DMK).
- Naturlige fysiske avgrensinger i terrenget som veier, kraftlinjer, skrenter, høyder eller lignende.
- Plangrenser for stadfestede reguleringsplaner, der det er aktuelt å inkludere ”grønne” arealbruksformål i byfjellene.

Byfjellsgrensen fastlegges ikke kun ut fra prinsipper der friluftinteressene alene er viktige. Det er også behov for å avgrense fremtidig boligutbygging, verne om biologisk mangfold og kulturminner, ivareta landskapestetiske verdier og landbruks- og skogressurser.